

ma - ri - ja - nek, za - vo - něl mi ma - ri - ja - nek, hej.

[: Dy sem ja šel přes ten hajek, :]
[: zavoněl mi marijanek. :]

Marijanek, drobne kviti,
poď mne, mila, sprovoditi.

Su tu lide nic dobreho,
vysměju se z chudobneho.

Marianek najdrobnější,
buděš moja, najmilejší.

Jak tě ja mam sprovoditi,
dy už lide všadě sviti?

313. ROZDÍL

615. (*Nápěv 303 [592]*)

a)

Když sem já šel přes ty hory,
všecí ptáčkové zpívali.
Žádný nepláče, každý zpívá;
cos tak, má milá, žalostivá?

Což nemám byt žalostivá,
má poctivosť se kolíbá,
má poctivosť v kolibecce,
tobě, synečku, svítí slunce.

Tobě, synku, tobě jináč,
za klobúčkem rozmarýn máš;
tobě se líčka červenajú,
moje očička plakat majú.

616. b)

Ze Zdounek

Dy sem já šel přes ty lesy,
zpívali vtáčkové všecí,
žádný nepláče, každý zpívá:
Proč jsi, má milá, žalostivá?

Už má poctivosť v celém světě,
tobě, synečku, růža kvete.

Ach, vy panenky rozmily,
kerý ste ješče poctivy!
Ach, nemilujte pěti, šesti,
kladte to sobě za nešťestí.

A proč bych já neplakala
a nebyla litostivá?

Tobě je, synečku, jiná,
za klobúčkem páví píra,
tobě se léčka červenajó,
mé černé oči naříkajó.

617. c)

Z Milotic u Kyjova. (Sr. č. 224 [461])

U kyjovskej Boží muky
sedijá tam třé kohúti.
Žádný neplače, každý zpívá,
že si, má milá, žalostivá.

Slova jeho přetajemné,
mé srdéčko plače ve mně.
Ja, mé srdečko plače ve mně,
ja, že je všecko rozželené.

Byla láska, už jí není,
skovala se do kamení.
Do kamení, do drobného,
do srdečka falešného.

Ja, kerak já a překerak
mé srdečko nemá plakat?
Dyž si spomenu na milého,
jaké bývaly slova jeho!

Ešče, milá, ešče jednu
proukaž mně lásku věrnú!
A jak ti ju mám proukázat
a s tebu si svět zavázat?

314. ZNAMENÁNÍ

618.

Z Pavlovic

Když sem k vám, má mi - lá, cho - dí - vá - val, dy - cky sem cho - dní - ček zna - me - ná - val.

Když sem k vám, má milá, chodíval,
dycky sem chodníček znamenával.

Červené, bílé růže sem sázel,
když sem tě, má milá, vyprovázel.